

[Arbejdsministeren]

et et uddannelsesforløb, så kan man også få et arbejde. Dertil har jeg svaret: nej, det kan jeg ikke, men jeg tror på, at chancen for at få et arbejde er større, når man har gennemgået et uddannelsesforløb, end hvis man blot har fået andet eller tredje arbejdstilbud. Derfor mener jeg, det er helt afgørende, at vi sætter ind med uddannelse.

Hr. Svend Auken sagde – og andre har også været inde på det, bl.a. fru Lilli Gyldenkilde – at det ikke er uddannelseselementet, man har så meget imod, for det kan man måske nok være enig i i princippet, men det, man kan have noget imod, er, at når der er gået 2½ år, efter at man har fået første arbejdstilbud, så er man ikke længere dagpengeberettiget. Hvad er det, der er situationen? Situationen er den, at man kan modtage dagpenge i 2 til 2½ år, før man får et arbejdstilbud, så får man et arbejdstilbud på 9 eller 7 måneder til overenskomstmæssig løn, og så kan man igen få dagpenge i 2½ år – og så får man endda en mulighed for at bruge 1½ år af denne periode til at uddanne sig.

Hvad er det så, man kan uddanne sig til? Ja, vi har jo sagt fra regeringens side, at det er hele uddannelsessystemet, der er åbent. Undervisningsministeren har redegjort for sit område, og jeg vil sige, at på mit område er der afsat 40 mill. kr. til en udbygning af arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er ikke alle uddannelser, som har samme længde. Arbejdsmarkedsuddannelser kan være af vidt forskellig længde, nogle er på få dage, nogle er på længere tid, men hvis man regner med et arbejdsmarkedsuddannelsesforløb på op til 6 måneder, så vil vi med de 40 mill. kr., vi har afsat, kunne skabe plads til 2.000 om året. Det er meningen, at man kan lave forskellige former for uddannelser. Tilbuddet vil især rette sig til dem, som fru Lilli Gyldenkilde talte om, dem, der er gået ud af 7. klasse. De skal måske ind på en arbejdsmarkedsuddannelse, hvor jeg mener, at det, vi skal udforme, er et uddannelsesforløb, som er egnet til den langtidsløse. De skal kunne det samme som de, der er i beskæftigelse, men måske skal de have lidt længere tid til at lære det. Den chance skal vi give dem. Vi kan derfor ikke inden for arbejdsmarkedsuddannelserne sige præcis så og så mange dage eller uger; vi skal have en fleksibilitet i vores system, eventuelt bygget op over flere moduler.

Det danske system, hvor man kan være i dagpengesystemet i mere end 5½ år, før det får nogen konsekvenser, er, vil jeg tro, det mest favorable system, vi kender inden for Vesteuropa, og jeg har meget svært ved at se, at man skulle blive smidt ud af systemet. Hvis man har gennemført en uddannelse på 1½ år, som er kompetencegivende, så får man dagpenge. Hvis man kommer i arbejde efter at have gennemført en uddannelse og får 26 ugers arbejde, så er man igen inde i dagpengesystemet. Og selv om man skulle være røget ud af dagpengesystemet, så vil det stadig væk være således, at AF står åben og både skal hjælpe dem, der er i dagpengesystemet, og hjælpe dem, der er uden for dagpengesystemet, på lige fod med hensyn til at skaffe arbejde.

Der har også været sagt en hel del om jobskabelsesloven. For regeringen har det været afgørende, at vi gør en stærk indsats i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Det er ikke nogen hemmelighed, at de fire regeringspartier alle var imod jobskabelsesordningen. Vi troede ikke på den. Vi stemte imod den. Men vi var, om jeg så må sige, forpligtede til at overtage denne lov, da vi trådte til, og det har vi så også gjort. Loven kommer op til revision i denne folketings-samling.

Det er klart, at vi også har måttet se på, hvordan ordningen har virket i praksis. Regeringen har haft som hovedmålsætning, når det drejer sig om ungdomsarbejdsløsheden, at sige: vi må sætte ind med uddannelse. Det har vi sagt, fordi vi ved, at de unge, der klarer sig dårligst, er dem, der går tidligt ud af skolen, og det er dem, som ingen uddannelse får. Derfor har vi sagt: uddannelse. Vi ved, at der er en gruppe unge, som ikke direkte er motiverede til et uddannelsesforløb, og derfor må vi også have forskellige projekter, således at vi kan holde fast i denne gruppe unge. Når vi ser på, hvordan det er gået med den private jobskabelse, så synes vi ikke, ordningen har virket særlig godt. Vi har haft mange sager om konkurrenceforvridning, vi har haft frygt for, at man i stedet for har taget beskæftigelse fra den private sektor. Vi har også set, at der har været en enorm forskel mellem de midler, som arbejdsmarkedsnævnet har givet tilsagn om at give til private jobskabelsesprojekter, og de midler, der rent faktisk er blevet forbrugt. Jeg tror, det groft